

[Lis Starcke]

Jeg skal prøve at komme lidt ind på, hvad nogle af de forskellige ordførere har sagt.

Der blev bl.a. fra socialdemokratiets side af hr. Blendstrup sagt, at man ville gå ind i denne vurdering og tage stilling i udvalget, men han mente måske nok, at man skulle have afventet, hvordan registerlovene kom til at virke. Det er jo rigtigt, at når de er trådt i kraft den 1. januar 1979, kan man ikke allerede nu se, hvordan de vil virke. Men jeg vil dertil sige, at vi fra retsforbundets side ikke tror, at tilsynsrådet foruden både at holde kontrol med de eksisterende registre og se på, hvilke regler der skal være for de kommende registre, og at vogte borgerne for personregistrering af uheldig art også ville have tid til at beskæftige sig med dette brede samfundsmæssige syn. Derfor mener vi ikke, der er nogen grund til at afvente, hvordan registerlovene kommer til at virke. Der er stadig områder, der er bredere, der er flere ting, vi skal tage stilling til.

Hr. Knud Lind anbefalede retsforbundet at læse noget mere litteratur om dette. Jeg tror nu nok, at hr. Knud Lind, der er kommet noget senere herind i folketinget, hverken har hørt os i forrige omgang eller har set, hvad vi har sagt og skrevet om disse ting. Nej, vi var tidligt nok på vej med dette, og vi har stadig væk prøvet at holde ilden levende; det har jeg også indtryk af at den er. Jeg har indtryk af, at man gerne her fra folketingets side vil gøre noget på dette område.

Jeg har somme tider tænkt på, når man står og drøfter disse ting teoretisk, at det kunne have en betydning, at man kom med nogle praktiske eksempler på, hvor EDB havde virket på en uheldig måde, og her har en af ordførerne, hr. Bernhard Baunsgaard, hjulpet mig med et eksempel, som jeg selv ville have fremdraget. Det er angående registreringen på bibliotekerne af, hvad det enkelte menneske læser, for det er noget, som vil kunne virke uheldigt. Man har jo haft en vis drøftelse også herhjemme, men mere i andre lande, af berufsverbot, og da er dette et tilfælde, hvor vi mener at man er nødt til at være på vagt.

Jeg vil personlig sige, at det sidste tilfælde, hvor der er tale om, at man tager oplysninger om en bombemand, en død mand, for at prøve at finde frem til, hvad der lå bagved, synes jeg er noget andet, end hvis man undersøger noget om levende mennesker, som

kan blive skadet derved. Der er tilfælde, hvor man af sikkerhedsmæssige grunde er nødt til at dispensere, er nødt til at gøre tingene på en anden måde, men i princippet er det selvfølgelig forkert, at man vil prøve at finde ud af alt muligt om os. Der er også en fare ved, at det offentlige skal have så meget at vide, både skatte- og afgiftsministeriet, finansministeriet og socialministeriet. Der er områder – det behøver jeg slet ikke at komme ind på, for der har jo været så megen offentlig debat om det – hvor vi skal være forsigtige, og det er det, retsforbundet ønsker at fremme med dette forslag.

Hr. Fogh Rasmussen var også parat til at gå ind i arbejdet, men mente, det ville være vanskeligt med vurderingsrådets kompetence. Vi har sammenlignet det med det økonomiske råd, som jo heller ikke har kompetence i og for sig over for folketinget, over for regeringen eller over for ministrene, men hvis ord alligevel taler med en vis vægt.

Det er mange synspunkter, der er kommet frem, og det er ikke let at få dem alle med, men jeg kan kun glæde mig over, at vi kan fortsætte i udvalget og dér komme nærmere ind på problemerne.

Hr. Ole Olsen sagde, at de to ting, vi skulle passe på, var centralisering, og at det ikke kom til at skade demokratiet. Det har vi jo også i vores bemærkninger gjort opmærksom på.

Fru Tove Jørgensen var ængstelig for, at sådan et vurderingsråd ikke kunne blive uvildigt, og hr. Waldorff mente det samme. Jeg mener ikke, at et kapitalistisk samfund forhindrer mennesker i at være reelle og uvildige, og jeg synes da i hvert fald, at da jeg så, hvem der sidder i samordningsudvalget og i tilsynsrådet, følte jeg mig ret tryk. Jeg mener, at det er uvildige grupper, som vil se på samfundets fordel som helhed.

Hr. Bernhard Baunsgaard, som takkede retsforbundet for forslaget, kom netop ind på det beskæftigelsesmæssige. Det bliver for langt at beskæftige sig med det her, men jeg kunne måske svare på det ved lige at tage frem et par af de konkrete, praktiske eksempler, som jeg gerne ville fremlægge, og det er bl.a. Kommunedatas bibliotekssystem FAUST, som er forsøgt et enkelt sted, i Stenløse, men som af bibliotekarerne er holdt noget tilbage, fordi de protesterede. Dels kørte systemet ikke videre godt, dels gav det